

Salon, jama 3^{án} 1847.

K. 513/694

kedves Barátom!

Felkérem a levelet, mellyet, feltevével a szalon,
tai érvényes napok kivonásából, önnel becses névessé,
jei iram, de némi körbejött aladályok miatt még pos-
tára nem essem; fel, mert akkori idővel szembe újabb,
nagyobb-öccsével kell posztolnom; s valaminis akkor fí-
vésen vájszám hogy iszen én, mint törvény, mint em-
bess, mint igaz, vöröse leblü, képmutatás néllküti, ba-
rártomak élése és jussára el (Karinckytina) zöld öreg,
sége: úgy mofa, forrás kívánom, hogy jelen állása
úgy is mint saigeshi vöröse, úgy is mint magyaz
sidió társasági levelező tagi legyen csak grachos
ad majra; melly kívánatom hogy nem hízelys ből ve-
fí eredet, egyhitem ön elön erőfőnem nem kell. Egyéb
irám, hogy ön juralma nyert, az épen olly kevés le-
jess meg, mint megüfősem vala, ha, mint kavalry, nek-
nyoz. Eről elég.

Ög epoomas Erdélyi visszaküldte az nére ve-
gese. Igazságnom kellene rajza; de újat irni sem iró-
dem kedoz ezen pedig csak a sür segeshet. Visszaküldtem
csalnom úgy, a hogy kapom, hadd állja ki a sajsó
remetiséis. Ha iszen élés, talán még engedélt a?
doxave vissza a Komikun megsejtet isenmijének.

Toldi, a mint láson felmen. Itgyon sefrik
a mutarviny.

Igen, a grachini nők tárgyában nyugtalanul
várom a feleletet, mert földiani pereim. Mulkor Le-
mouron.

monstrumról elfeledtem megemlíteni, hogy az igen ritkésen, s nem
soda, ha a körömeig nem járhatja. Az angol leveles öhajszó
várom. Ne feledkezzen el kedves Barátom a fordítókról.

Dívaslapba semmi sem irtam, talán nem is írok. Egyéb
írás a Dívaslap-on, társak nem vállalkoztak miatta, megküntem
olvasni. Bárson, de hiában. Előfizettem a m. irodalmi szem.
lére; abból csak olvashat valami olvasat. A casino tárgyát
„Csekepeles”.

Ad voiem: casino: ennek jelenben igen kritikus napjait
élik. Egyik nap vely erőnek hízkák, mint a szőkegy, másik nap
pedig már vőre vmlása miatt esünk aggodalomban. János napon
kannigalma volt, allynak egy harmadikra jövedelme, 30 eszt.
Luzak, na vprail si uggyanmyi skatonrai szejiny köss.
Mia pak versénak egy varakor? Kérli ön. Kérő bí az; de
még is valami; s az értelemre valaki: minden az ábrós söt
és esen mndas, legatább az áldozó felre néve, igaz.

Más újág — semmi különös. A párosok erősebb ellenében
állnak, minn valaha: kibékülés bajosan remélhető. S minn minn
denütt, úgy nálunk is megmarja a pároskodás erején belyes
gés: a felek veselkednek, de nem egymással ürik, hanem a köz
ügyes.

Hogyan van, kedves Barátom? mit dolgozik? milyen
kölpi a zeti időszakos? Törjön, az isken áldja meg, mielőtt
s ne feledjen mulatni kerdésimre válasszalni.

Hűt népem egészen; nóm seljes letti örömmel hallé
kőlem ön elömenes; gyermekeim emlékezésében mélyen van
véve a kedves vendég: nem a kirds, a kölvő, hanem a
gyermekieken kedves mulatozó — megengedjen ön, hogy
illyesetre áradozok, de a mi zeti van, annak áradnia
kell. Iszen önnek kedves Barátom, éhen bolbguil,
és — és diszós! kívánja
önnek

tiszteletje, és szerető
barátja: Arany János

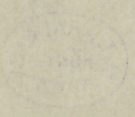
b.
n

1/4"

b

n

bb

5
1

12
12

[Faint, illegible handwritten text, possibly a letter or address, with a diagonal line crossing through it.]

01XV. Q. 107X. 00

14. Január 1871

Szalonkáról.

Tekintetes tudós Szilágyi József
úrnak, a Máramaros-Szigeti ref. fel-
sőbbi egyetemes közoktatási tanács-
nok, a magyar tudós társaság levelező tag-
jának keljes tisztelettel.

Szigethen
Máramaros vármegyében